

VAN DE MAAND

Vademecum for Bass Trombone

Geert De Vos (bastrombone)

Metropole Brass Band (Guy Audenaert)

MARCEL SCHOT

Aangenaam verrast vernam ik dat er een nieuwe bass trombone cd gemaakt is door de voor mij redelijk onbekende Belgische bastrombonist Geert De Vos. Sinds 1997 speelt hij bij de Opera in Brussel en de Metropole Brassband uit Antwerpen. Een solo-cd met orkest heeft altijd mijn voorkeur. Dus ik kon niet wachten tot dat hij in de bus zou vallen.

De gehele cd geeft een enorm goede weergave van de mogelijkheden van de moderne bastrombone. Het serieuze repertoire is deels vernieuwend en voor de solist bijzonder uitdagend. De Vos vliegt door alle registers alsof het vanzelf gaat met een mooi compact bastrombonegeluid. De opname is van zeer goede kwaliteit met over het algemeen een goede balans tussen solist en band.

De cd bevat vier titels, speciaal geschreven/gearrangeerd voor Geert De Vos, waarvan twee nieuwe composities. Tantalus – Johan Evenepoel, een allegro opening met een soort vraag en antwoord tussen solist en orkest. Het langzame middendeel voelt een beetje jazzy aan en gaat onmiddellijk over in een finale, die voor mijn gevoel iets te statisch door de band wordt gespeeld. Hier had iets meer vuur in mogen zitten. De componist weet goed de brassband in te passen en de combinatie is afwisselend en lijkt ook voor de band een leuk stuk om te spelen.

Het titelstuk van de cd, Vademecum – Wim Bex, is van een heel ander karakter, waarbij – zoals de componist zelf zegt – alle aspecten van de trombone naar voren komen: donker, agressief, lyrisch en verrassend. Het zijn drie delen die heel goed als zelfstandige stukken kunnen worden beschouwd. Het verband en de overgangen liggen naar mijn smaak nogal ver uit elkaar. Het tweede deel is bijna een solo duet met de prachtige soprano cornet Steven Volder van de Metropole brassband.

Het derde deel, "Cafe Life", geeft de sfeer weer van een café vol studenten. Virtuoso speelt De Vos door de diverse ritmische passages, waarbij de band de solist goed bijstaat in de vrolijke capriolen.

Concerto for bass trombone – Paul Sarcich, drie delen waarvan de eerste een jazz walz, waar Geert heerlijk door een schuift, zelfs swingt het bijna. Het donkere middendeel zet een compleet andere sfeer neer, met een soort recitatieve rol voor de bastrombone, beantwoord door de band. In dit derde deel laat De Vos wederom zien ver boven zijn partij te staan, en de band voert hem naar een goed einde.

Derek Bourgeois is nooit saai, altijd verrassend en vaak bijzonder moeilijk. Zijn Concerto for Bass Trombone en Band opus 239 vormt hier geen uitzondering op. Het mooie van De Vos' spel vind ik dat hij de bass trombone kan laten klinken als een vette tenor en als compacte esbas met een randje, de juiste combinatie voor een goede bass trombone opvatting. In de Bourgeois kan Geert alle registers nogmaals opentrekken, het technische 6/8 slot zorgt voor een waardige afsluiting van deze cd.

Deze productie is een 'must have' voor iedere bastrombonist, maar ook voor iedereen die liefhebber is van serieuze brassmuziek in het algemeen. De Metropole Brassband o.l.v. Guy Audenaert levert gewoon een mooi stukje werk af.

